

Sách Đa-ni-ên - Số tám mươi mốt

Vạch trần chủ nghĩa xét lại lịch sử trong Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê: Xem xét cuộc tranh cãi về 'của lễ hằng ngày'

Jeff Pippenger

2024-02-14

Việc lập luận từ nguyên nhân đến hệ quả là vô giá trị nếu bạn xác định sai hệ quả, như các sử gia Cơ Đốc Phục Lâm theo Laodicea đã làm khi huênh hoang bàn về các hoàn cảnh và nhân vật liên quan đến Đại Hội Đồng năm 1888 tại Minneapolis. Lời bình luận được linh hứng xác định sự kiện đó là một sự lặp lại cuộc phản loạn của Korah, Dathan và Abiram, vốn được thúc đẩy bởi phán quyết buộc họ phải lang thang trong đồng vắng bốn mươi năm cho đến khi chết. Chính phán quyết ấy đã được tuyên trên Cơ Đốc Phục Lâm theo Laodicea.

Cuộc nổi loạn bao gồm những cuộc bàn bạc bí mật, trong đó những kẻ nổi loạn ở trong tình trạng mù quáng kiểu Laodicea đến nỗi họ không hiểu rằng Đức Chúa Trời biết rõ các kế hoạch và sự phản loạn của họ diễn ra sau những cánh cửa đóng kín. Như Korah, Dathan và Abiram ẩn trong các lều của họ, lập kế hoạch và gieo rắc cuộc nổi loạn chống lại Moses, thì những người kỳ cựu của năm 1888 cũng ẩn mình sau những cánh cửa đóng kín trong nhà họ để âm mưu chống lại Chị White, con trai chị và các sứ giả được chọn. Từ thời điểm đó, Chị White, Jones và Waggoner đã trở thành mục tiêu tấn công.

Bốn thế hệ của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm ngày càng leo thang trong sự phản nghịch, như được minh họa trong Ê-xê-chi-ên chương tám. Các buồng hình tượng bên trong đền thờ vật chất và đền thờ con người đã bị những tượng tượng gian ác ăn sâu bám rễ, và thuyết duy linh đã bao trùm các bậc trưởng lão được lập để bảo vệ dân sự. Trước thềm năm 1888, các bậc trưởng lão vừa bồi nhọ thẩm quyền của Kinh Thánh rồi đến Thần khí của Lời Tiên Tri, và vào năm 1884, các khải tượng công khai đã chấm dứt. Thuyết duy linh theo chủ nghĩa phiếm thần của Kellogg bắt đầu len lỏi trong dòng lịch sử trước 1888, và 1888 đánh dấu sự xuất hiện của thế hệ thứ hai. Các sử gia Cơ Đốc Phục Lâm có thể đã không ghi lại lời chứng lịch sử thực sự về sự phản nghịch bộc lộ tại buổi họp, nhưng theo sự soi dẫn, các Đấng Canh Thức trên trời 'đã nghe từng lời và ghi chép' những 'lời ấy vào các sách trên trời'.

Cuộc phản loạn mà Ê-xê-chi-ên gọi là "các phòng kín của hình tượng" là một cuộc tấn công vào những nền tảng chân thật. Nó là một cuộc tấn công vào nữ tiên tri và các sứ giả được chọn, và nó đánh dấu sự xuất hiện của thuyết duy linh. Trong thế hệ ấy, cuộc tấn công lớn kế tiếp sẽ được Sa-tan tiến hành nhằm vào chính nền tảng cốt lõi trong các nền tảng của William Miller.

Miller đặt nền tảng cho toàn bộ khuôn khổ các áp dụng tiên tri của mình trên sự hiểu biết rằng hai quyền lực gây hoang tàn trong Đa-ni-ên chương tám, câu mười ba, tượng trưng cho ngoại giáo, tiếp theo là chủ nghĩa giáo hoàng. Năm 1901, Lewis Conradi, một lãnh đạo của phái Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê tại Đức, đã giới thiệu lại quan điểm Tin Lành sa ngã cho rằng "the daily" trong sách Đa-ni-ên tượng trưng cho chức vụ của Đấng Christ trong đền thánh.

Trong giai đoạn lịch sử sau cuộc họp Minneapolis năm 1888, chủ nghĩa duy linh của vị lãnh đạo công tác sức khỏe đã leo thang, sự chia rẽ giữa các nhà lãnh đạo vẫn tiếp diễn khi hậu quả của việc bác bỏ sứ điệp của Jones và Waggoner tiếp tục gây tổn hại. Vào đầu thế kỷ mới, W. W. Prescott, một nhà lãnh đạo Cơ Đốc Phục Lâm kiểu Laodicea, người đã nhận bằng cấp thần học từ các trường của Tin Lành bội đạo, đã khoác lấy chiếc áo choàng Sa-tan để cổ xúy quan điểm của Conradi về “the daily”, và như vẫn luôn xảy ra, “kẻ chiến thắng sẽ viết lịch sử.”

Các thiên sứ thánh đã ghi lại lịch sử chân thật, nhưng Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê đã tạo ra một trường thuật lịch sử về cuộc tranh cãi quanh việc bác bỏ cách hiểu của phái Miller về “the daily”, khiến cho bất kỳ ai ‘chưa được học’ trong Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê tin rằng định nghĩa về “the daily” — mà Bà White xác định là đến từ “những thiên sứ bị đuổi khỏi thiên đàng” — thực ra là một giáo lý chân thật. Trong những năm đầu thế kỷ hai mươi, W. W. Prescott đã đi đầu trong việc xuất bản một ấn phẩm mang tựa “The Protestant”. Toàn bộ luận đề chủ đạo của ấn phẩm ấy là dạy rằng cách hiểu của Miller về “the daily” là sai, và rằng chủ nghĩa Tin Lành bội đạo — nơi ông đã nhận bằng cấp thần học — mới là đúng khi gán cho Đấng Christ một biểu tượng của Sa-tan. Trong bối cảnh lịch sử ấy, A. G. Daniells (Chủ tịch Tổng Hội) đã liên kết với Prescott trong cuộc tấn công mang tính Sa-tan chống lại lẽ thật, mặc dù Bà White đã trực tiếp xác nhận quan điểm của Miller về “the daily” là đúng.

Chúa cho tôi thấy rằng tám biểu đồ năm 1843 được chính tay Ngài hướng dẫn, và rằng không một phần nào của nó được phép sửa đổi; rằng các con số đã đúng như Ngài muốn. Rằng tay Ngài ở trên đó và đã che giấu một sai sót trong một vài con số, đến nỗi không ai có thể thấy nó, cho đến khi Ngài cất tay khỏi đó.

Rồi tôi thấy, liên quan đến 'Daily', rằng từ 'sacrifice' do sự khôn ngoan của loài người thêm vào và không thuộc về bản văn; và rằng Chúa đã ban quan điểm đúng đắn về điều đó cho những người đã cất tiếng kêu giờ phán xét. Khi còn có sự hiệp nhất, trước năm 1844, hầu như tất cả đều đồng thuận về quan điểm đúng đắn đối với 'Daily'; nhưng từ năm 1844, trong sự rối loạn, những quan điểm khác đã được chấp nhận, và bóng tối cùng hỗn loạn đã theo sau. Review and Herald, ngày 1 tháng 11, 1850.

Vào thời điểm Prescott và Daniells tấn công lẽ thật về "the daily", Prescott và Daniells đang đại diện cho ý kiến thiểu số về vấn đề này, và lời khuyên của Bà White trong suốt cuộc tranh luận dành cho hai người ấy là họ nên im lặng, dù bà nói theo cách ngoại giao hơn, như "trong sự im lặng là sự khôn ngoan của các ông." Khi bà quở trách họ vì quan điểm sai lầm, bà cũng nhấn mạnh rằng chủ đề "the daily" không được làm thành một câu hỏi thử nghiệm. Những người theo chủ nghĩa xét lại lịch sử — mà chủ nghĩa xét lại là một phương pháp lịch sử được cho là khởi nguồn từ Dòng Tên của Giáo hội Công giáo — đã sử dụng các phát biểu của bà về việc "the daily" không nên trở thành một câu hỏi thử nghiệm để ngăn cản việc đánh giá một cách trung thực giáo lý ấy. Họ xuyên tạc lời bà, vì họ luôn bỏ qua rằng khi bà khuyên không nên khuấy động chủ đề "the daily", bà luôn kèm theo những điều kiện như "vào lúc này" hoặc "trong hoàn cảnh hiện tại."

Là một nữ tiên tri, bà đã cố gắng kiềm chế một cuộc tranh cãi đang leo thang, vốn sắp sửa gây ra một sự chia rẽ lớn trong hội thánh nói chung, do một thiểu số người—những người nghĩ rằng vì họ là lãnh đạo nên họ có thẩm quyền cổ súy bất cứ điều gì họ xác định là lẽ thật—gây nên. Và Chúa,

qua ảnh hưởng của bà, đã kiểm chế công việc của Sa-tan cho đến khi bà qua đời. Rồi đến năm 1931, đã có một đợt thúc đẩy mới nhằm bác bỏ lẽ thật về 'the daily', và rốt cuộc nó đã thành công. Ngày nay, sự hiểu biết đúng đắn về định nghĩa của 'the daily' là quan điểm thuộc thiểu số trong Phục Lâm La-ô-đi-xê, và trong hoàn cảnh hiện nay, 'the daily' chắc chắn là một câu hỏi thử thách.

Khi ý kiến của đa số nắm giữ sự hiểu biết đúng đắn thì đó không phải là một thử thách, nhưng khi bất kỳ lẽ thật nào bị coi là sai lầm, thì lúc ấy nó trở thành một thử thách. Khi tuyển tập các bản thảo mang tựa đề Manuscript Releases được xuất bản vào những năm 1980, hoặc khoảng đó, người ta đã ghi nhận một bài viết phản đối trực tiếp quan điểm của Prescott và Daniells về “the daily” một cách thẳng thắn không kém gì việc bà ủng hộ quan điểm của Miller.

Ở giai đoạn này trong kinh nghiệm của chúng ta, chúng ta không được để tâm trí bị lôi kéo khỏi ánh sáng đặc biệt đã ban cho [chúng ta] để suy xét tại kỳ nhóm họp quan trọng của hội nghị chúng ta. Và có anh Daniells, tâm trí của anh ấy đang bị kẻ thù tác động; và tâm trí của anh và của Trưởng lão Prescott đang bị các thiên sứ đã bị đuổi khỏi thiên đàng tác động. Công việc của Sa-tan là làm cho tâm trí anh em xao lạc để đưa vào những chầm và nét mà Chúa không cảm thúc anh em đưa vào. Những điều đó không thiết yếu. Nhưng điều này có ý nghĩa lớn đối với sự nghiệp của lẽ thật. Và những ý tưởng trong tâm trí anh em, nếu anh em có thể bị lôi kéo vào những chầm hay nét, thì đó là công việc do Sa-tan bày ra. Anh em cho rằng sửa những điều nhỏ trong các sách đã viết là đang làm một công việc lớn. Nhưng tôi được chỉ thị: Sự im lặng là hùng biện.

Tôi phải nói: Hãy thôi bới lông tìm vết. Nếu mục đích của ma quỷ chỉ cần được thực hiện, thì [nó] dường như đối với bạn [rằng] công việc của bạn sẽ được coi là tuyệt diệu nhất về mặt ý tưởng. Đó là kế hoạch của kẻ thù: gom tất cả những khía cạnh bị cho là đáng phản đối vào những vấn đề mà mọi hạng trí óc đều không đồng thuận.

Rồi thì sao? Chính công việc làm đẹp lòng ma quỷ sẽ thành hiện thực. Sẽ có một sự trình bày gửi đến những người không cùng đức tin với chúng ta, đúng theo điều hợp ý họ, điều ấy sẽ nuôi dưỡng những nét tính cách gây ra sự rối loạn lớn và chiếm dụng những khoảnh khắc vàng mà lẽ ra phải được tận dụng một cách sốt sắng để đưa sứ điệp trọng đại đến trước dân chúng. Những bài trình bày về bất cứ chủ đề nào mà chúng ta đã làm việc sẽ không thể tất cả hài hòa với nhau, và kết quả sẽ là làm rối trí cả người tin lẫn kẻ không tin. Đây chính là điều Sa-tan đã hoạch định sẽ xảy ra—bất cứ điều gì có thể bị phóng đại như một sự bất đồng.

Hãy đọc Ê-xê-chi-ên, chương 28. Ở đây có một công việc lớn lao, nơi các linh lạ có thể xuất hiện. Nhưng Chúa có một công việc phải làm để cứu những linh hồn đang hư mất; và những chỗ trống mà Sa-tan, giả trang, có thể lấp vào để đem sự rối loạn vào hàng ngũ chúng ta, hấn sẽ thực hiện điều đó một cách hoàn hảo, và tất cả những khác biệt nhỏ nhoi ấy sẽ bị phóng đại, trở nên nổi bật.

Và ngay từ lúc đầu tôi đã được cho thấy rằng Chúa không giao gánh nặng của công việc này cho cả Trưởng lão Daniells lẫn Prescott. Lẽ nào mưu mô của Sa-tan lại được đem vào, lẽ nào “Daily” này lại là vấn đề lớn đến mức được đưa ra để làm rối trí và cản trở sự tiến triển của công việc trong giai đoạn quan trọng này chẳng? Không nên như vậy, dù thế nào đi nữa. Chủ đề này không nên được nêu ra, vì tinh thần đi kèm sẽ mang tính cảm đoán, và Lu-xi-phe đang

đổi theo từng động thái. Các thế lực Sa-tan sẽ khởi sự công việc của hắn và hàng ngũ chúng ta sẽ bị rối loạn. Anh em không có lý do để lục tìm những khác biệt quan điểm vốn không phải là vấn đề thử thách; nhưng sự im lặng của anh em là lời nói hùng hồn. Mọi điều đã hiện ra trước mắt tôi một cách rõ ràng. Nếu ma quỷ có thể lôi kéo bất cứ ai trong dân chúng ta vào những chủ đề này, như hắn đã mưu tính, thì sự nghiệp của Sa-tan sẽ thắng thế. Giờ đây công việc phải được bắt tay làm ngay, và không được bày tỏ một [sự khác biệt] ý kiến nào.

Sa-tan sẽ xúi giục những người đã rời bỏ chúng ta hiệp với các thiên sứ ác và cản trở công việc của chúng ta bằng những vấn đề không quan trọng, và sẽ có biết bao sự hân hoan [ở đó] trong trại quân của kẻ thù. Hãy hiệp lại, hãy hiệp lại. Hãy chôn vùi mọi sự bất đồng. Công việc của chúng ta bây giờ là dốc hết mọi sức lực thể xác và thần kinh não bộ để dẹp bỏ những khác biệt này, hầu tất cả được hòa hợp. Nếu Sa-tan, với sự khôn ngoan lớn lao nhưng không được thánh hóa của hắn, được phép có được dù chỉ một chỗ bám nhỏ nhất, [hắn sẽ vui mừng].

Bây giờ, khi tôi thấy cách anh/chị đang làm việc, tâm trí tôi nắm bắt toàn bộ tình hình và những hậu quả nếu anh/chị tiếp tục tiến tới và cho những người đã rời bỏ chúng ta dù chỉ cơ hội nhỏ nhất để gây rối loạn trong hàng ngũ chúng ta. Sự thiếu khôn ngoan của anh/chị sẽ đúng là điều Sa-tan mong muốn. Lời tuyên bố lớn tiếng của anh/chị không phải dưới sự soi dẫn của Đức Thánh Linh. Tôi được chỉ bảo phải nói với anh/chị rằng việc anh/chị bới móc lỗi lầm trong các trước tác của những người đã được Đức Chúa Trời dẫn dắt không phải do Đức Chúa Trời soi dẫn. Và nếu đây là sự khôn ngoan mà Trưởng lão Daniells muốn ban cho dân sự, thì tuyệt đối đừng giao cho ông một chức vụ chính thức, vì ông không thể suy luận từ nguyên nhân đến kết quả. Sự im lặng của anh/chị về vấn đề này chính là sự khôn ngoan. Giờ đây, mọi việc như bới móc lỗi trong các ấn phẩm của những người đã qua đời không phải là công việc Đức Chúa Trời giao cho bất kỳ ai trong các anh/chị. Vì nếu những người này—các Trưởng lão Daniells và Prescott—đã làm theo những chỉ dẫn đã được ban về công tác tại các thành phố, thì đã có nhiều, thật rất nhiều người được thuyết phục về lẽ thật và được cải đạo, những người có năng lực mà [hiện nay] đang ở trong những vị trí nơi họ sẽ chẳng bao giờ được tiếp cận.

Cả thế giới nên được coi như một đại gia đình. Và khi bạn có một suối nguồn tri thức dồi dào như vậy để khai thác, tại sao lại để thế giới hư mất suốt nhiều năm, trong khi đã có những lời chứng do Chúa Giê-xu Christ, Chúa chúng ta, ban? Tôn giáo chân chính dạy chúng ta xem mỗi người, dù nam hay nữ, là người mà chúng ta có thể làm điều lành cho.

"Điều này đã được in ấn nhiều năm: 'Một Tâm Trí Cân Bằng,' lời chứng gửi đến Trưởng lão Andrews. Tâm trí có thể được rèn luyện để trở thành một năng lực biết khi nào nên nói và những gánh nặng nào cần gánh lấy và mang vác, vì Đấng Christ là Thầy của bạn. Và tôi đã rất lo sợ cho bạn [khi tôi thấy bạn] tôn cao sự khôn ngoan của chính mình và theo đuổi một đường lối gây ra sự bất đồng ý kiến. Chúa kêu gọi những người khôn ngoan có thể giữ im lặng khi [là] điều khôn ngoan để họ làm như vậy. Nếu bạn muốn là một con người trọn vẹn, bạn cần được thánh hóa qua Đức Chúa Jê-sus Christ. Hiện nay có một công việc vừa được khởi sự, và hãy để sự khôn ngoan được thấy nơi mỗi mục sư, nơi mỗi vị chủ tịch của [một] hội đồng. Nhưng đã có một công việc dành cho bạn nắm lấy từ nhiều năm trước, nơi bạn cần phải cất tiếng lên vì chính công việc này. Đấng Christ đã ban cho tất cả dân Ngài những chỉ dẫn đặc biệt về những điều họ phải làm và những điều họ không được làm. Và chúng ta chỉ còn ít thời gian để làm

trọn sự công chính của Chúa. Bạn có thể hiểu đường lối của Chúa. Tôi đã thấy ý định của bạn là tiến hành mọi việc theo sự sắp đặt của riêng mình sau khi bạn được đặt làm chủ tịch. Bạn đã nghĩ mình sẽ làm những điều kỳ diệu, là công việc mà Đức Chúa Trời không đặt vào tay bạn để làm. Còn bây giờ, công việc của bạn không phải là áp bức nhưng là giải tỏa, đáp ứng mọi nhu cầu có thể, nếu Chúa đã chấp nhận bạn để phục vụ. Nhưng rất sớm bạn đã cho thấy rằng sự khôn ngoan và sự phán đoán được thánh hóa chưa được bày tỏ nơi bạn. Bạn đã đưa ra một cách bóc đồng những vấn đề mà sẽ không được tiếp nhận trừ khi Chúa ban ánh sáng."

Tôi đã được chỉ dạy rằng những bước đi vội vã như vậy lẽ ra không [được] thực hiện [như] việc chọn anh làm chủ tịch hội nghị thêm một năm nữa. Nhưng Chúa cấm không được có thêm những quyết định vội vã như thế nữa cho đến khi vấn đề được đem đến trước Chúa trong sự cầu nguyện; và vì anh đã nhận được thông điệp rằng công việc của Chúa đặt trên vai vị chủ tịch là một trách nhiệm vô cùng trang nghiêm, anh không có quyền đạo đức để bộc phát như anh đã làm về vấn đề "Daily" và cho rằng ảnh hưởng của mình sẽ quyết định vấn đề. Ở đó có Mục sư Haskell, người đã gánh vác những trách nhiệm nặng nề, và có Mục sư Irwin cùng vài người khác mà tôi có thể nêu tên, những người đang mang những trách nhiệm nặng nề.

Sự kính trọng của anh đối với những bậc cao niên ở đâu? Anh có thể thi hành thẩm quyền nào mà không mời tất cả những người có trách nhiệm cùng cân nhắc vấn đề? Nhưng bây giờ chúng ta hãy xem xét vấn đề. Chúng ta cần cân nhắc lại liệu, trước thực trạng công việc đã bị lơ là, việc anh bày tỏ lòng nhiệt thành để tiếp tục gánh vác công việc thêm một năm nữa có phải là ý chỉ của Chúa hay không. Nếu anh tiếp tục công việc thêm một năm nữa với sự trợ giúp sẽ hiệp cùng anh, thì phải có một sự thay đổi diễn ra nơi anh và Trưởng lão Prescott. Và hãy hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời. Chúa sẽ phải nhìn thấy nơi anh một sự bày tỏ về một kinh nghiệm khác, vì nếu có lúc nào những người ta cần được hoán cải lại, thì ngay trong [thời điểm] hiện tại, những người ấy [là] Trưởng lão Daniells và Trưởng lão Prescott.

Nên chọn bảy người nam là những người khôn ngoan và, nhờ sự vận hành của ân điển Đức Chúa Trời, bày tỏ bằng chứng về một sự hoán cải lần nữa. Vì bất cứ người nào mù quáng đến nỗi không thể suy luận từ nhân đến quả, đến mức phớt lờ những người đã gánh vác trách nhiệm của công việc và các vị chủ tịch hội nghị này, coi thường cả những người đã mang vác công việc suốt hơn hai năm, để rồi xảy ra một hệ quả thiếu suy xét là họ bỏ bê chính công việc đã được đặt trước mắt họ suốt nhiều năm—tức là làm việc tại các thành phố—và không, hoặc chỉ rất ít, quan tâm đến các bậc lão thành để xin lời khuyên, nhưng lại rao giảng những điều họ tự chọn để trao cho dân chúng, thì chính điều đó tự nó là một lời chứng cho thấy những người ấy không đáng tin cậy để được giao phó một công việc lớn lao và kỳ diệu như thế.

Đấng Christ không chết. Ngài sẽ không bao giờ để công việc của Ngài được tiến hành theo cách lạ lùng như thế. Hãy để yên những quyền sách. Nếu có bất kỳ thay đổi nào là thiết yếu, Đức Chúa Trời sẽ bảo đảm sự hài hòa trong thay đổi ấy được nhất quán, nhưng khi một sứ điệp đã được giao phó cho con người với những trách nhiệm lớn lao đi kèm, [Đức Chúa Trời] đòi hỏi sự trung tín được thúc đẩy bởi tình yêu và thanh luyện linh hồn. Hai Trưởng lão Daniells và Prescott đều cần được hoán cải lại. Một công việc lạ lùng đã chen vào, và điều đó không hòa hợp với công việc mà Đấng Christ đã đến thế gian chúng ta để làm; và mọi người thật sự được hoán cải sẽ làm những việc của Đấng Christ.

Tất cả chúng ta đều phải làm công việc sẽ tôn vinh Đức Chúa Cha. Chúng ta đã đi đến con khủng hoảng—hoặc trở nên giống tính cách của Đức Chúa Jêsus Christ ngay trong thời kỳ chuẩn bị này, hoặc không tìm cách làm điều ấy. Mục sư Daniells, ông không được tự cho mình quyền lớn tiếng như ông đã làm trong những hoàn cảnh tương tự. Và hãy hiểu rằng, chủ tịch một hội đồng không phải là người cai trị. Ông làm việc trong sự liên kết với những người không ngoan đang giữ các chức vụ chủ tịch, những người đã được Đức Chúa Trời chấp nhận. Ông không có quyền can thiệp vào các bài viết trong những cuốn sách đã in, của những cây bút đã được Đức Chúa Trời chấp nhận. Họ không còn được phép nắm quyền chi phối nữa, trừ khi họ tỏ ra ít tính cai trị, thống trị hơn. Con khủng hoảng đã đến, vì Danh Đức Chúa Trời sẽ bị xúc phạm.

Chúa nhìn các thành phố chưa được làm công tác như thế nào? Đấng Christ đang ở trên trời. Giờ đây điều phải được thừa nhận là: 'Không có sự cai trị theo lối vương quyền. Và nay là con khủng hoảng của thế gian này. Nay Ta là Quyền Năng để cứu hoặc để hủy diệt. Nay là lúc số phận của hết thảy đều ở trong tay Ta. Ta đã phó mạng sống mình để cứu thế gian. Và "Ta, nếu Ta được giương lên", thì ân điển cứu rỗi Ta sẽ ban sẽ chứng tỏ rằng hết thảy những ai sẽ được nắn đúc theo hình tượng thần linh và sẽ nên một với Ta sẽ làm việc như Ta làm bằng quyền năng của ân điển cứu chuộc của Ta.' Ai muốn, [hãy] cùng chung tay với anh em mình để làm công việc đã được giao cho họ làm khi ở những vị trí có trách nhiệm dưới sự chỉ dẫn Chúa ban, và hết sức tìm cách làm việc hoàn toàn hòa hợp với Đấng đã yêu thế gian đến nỗi Ngài đã hiến dâng mạng sống mình làm sinh tế trọn vẹn để cứu thế gian. Tôi nói với các mục sư của chúng ta: khi họ bắt tay vào công việc trong các thành phố của chúng ta, hãy để có một sự trang nghiêm tĩnh lặng đồng hành với chức vụ của Lời. Chúng ta không thể tạo ấn tượng thích đáng nơi tâm trí của dân chúng nếu chúng ta . . .

Tôi chép từ nhật ký của mình. Lẽ thật như ở trong Chúa Giê-su—hãy nói về lẽ thật ấy, hãy cầu nguyện về lẽ thật ấy, hãy tin từng lời của nó trong sự đơn sơ. Bạn sẽ được gì nếu những sai lầm được đưa ra trước những người đã lia bỏ đức tin và nghe theo các tà linh lừa dối, những người cách đây không lâu còn ở với chúng ta trong đức tin? Bạn sẽ đứng về phía ma quỷ sao? Hãy dồn sự chú ý vào những cánh đồng chưa được khai phá. Một công việc có tầm vóc toàn cầu đang ở trước mặt chúng ta. Tôi đã được cho thấy những khái tượng về John Kellogg.

Một nhân vật rất hấp dẫn đang trình bày những ý tưởng của các lập luận có vẻ hợp lý nhưng sai lạc mà ông ta đang đưa ra, những quan điểm khác với lẽ thật Kinh Thánh chân chính. Và những người đang khao khát điều mới lạ đang cổ súy những ý tưởng [rất nguy hiểm] đến nỗi Trường lão Prescott rơi vào hiểm nguy lớn. Trường lão Daniells ở trong hiểm nguy lớn [về việc] bị cuốn vào một ảo tưởng rằng nếu những quan điểm này có thể được rao truyền khắp nơi thì sẽ như một thế giới mới.

Vâng, đúng vậy, nhưng trong khi tâm trí họ bị cuốn hút như thế, tôi được cho thấy rằng Anh Daniells và Anh Prescott đang dẹt vào kinh nghiệm của họ những tư tưởng mang vẻ bề ngoài thuộc linh[duy linh] và lôi kéo dân sự của chúng ta đến với những tư tưởng đẹp đẽ có thể lừa dối, nếu có thể, cả những người được chọn. Tôi phải ghi lại bằng bút của mình [sự thật] rằng các anh em này sẽ thấy những khuyết điểm trong các ý tưởng mê hoặc của họ, những điều sẽ đặt lẽ thật vào tình trạng bất định; và [dù vậy] họ [sẽ] nổi bật như [như thể họ có] sự phân định

thuộc linh lớn lao. Bây giờ tôi phải nói với họ [rằng] khi tôi được cho thấy vấn đề này, khi Trường lão Daniells cất tiếng như tiếng kèn để bênh vực các ý tưởng của ông về 'Daily', những hậu quả về sau đã được trình bày. Dân sự của chúng ta đang trở nên rối rắm. Tôi đã thấy kết quả, và rồi tôi được ban cho những lời cảnh báo rằng nếu Trường lão Daniells, bất kể hệ quả, lại bị ấn tượng như thế và để cho mình tin rằng ông đang ở dưới sự cảm thúc của Đức Chúa Trời, chủ nghĩa hoài nghi sẽ được gieo rắc khắp hàng ngũ chúng ta, và chúng ta sẽ ở trong tình thế để Sa-tan truyền đạt các thông điệp của nó. Sự vô tín cố chấp và chủ nghĩa hoài nghi sẽ được gieo vào tâm trí con người, và những hoa trái lạ lùng của điều ác sẽ thay thế lẽ thật." Manuscript Releases, tập 20, trang 17–22.

Lịch sử của thế hệ thứ hai cho thấy sự leo thang của sự phản loạn. Thuyết duy linh được thể hiện qua các “phòng hình tượng” của Ê-xê-chi-ên minh họa rằng “Anh Daniells và anh Prescott đang đan dệt vào kinh nghiệm của họ những tư tưởng mang dáng vẻ duy linh và lôi kéo dân sự của chúng ta đến những tư tưởng đẹp đẽ mà, nếu có thể, sẽ lừa dối ngay cả những người được chọn.” Thuyết duy linh gắn với quan điểm sai lầm về “sự hằng ngày” là biểu tượng cho điều mà, nếu có thể, sẽ lừa dối ngay cả những người được chọn. Bà liên kết thuyết duy linh của thuyết phiếm thần mà Kellogg đang cố xúi với nỗ lực của Prescott và Daniells nhằm định nghĩa “sự hằng ngày” là chức vụ của Đấng Christ trong đền thánh.

Bà nói với họ đừng đụng đến các cuốn sách, qua đó bà nhắm vào sự thúc đẩy của Prescott và Daniells muốn viết lại cuốn Daniel and the Revelation của Uriah Smith, để loại bỏ giáo huấn của ông vốn xác định “the daily”, đúng như Miller đã xác định. Những nhà xét lại lịch sử của Laodicea, mà Isaiah gọi là “những kẻ học thức”, đã làm nên một “công việc tuyệt vời” trên những người không am hiểu trong Phong trào Cơ Đốc Phục Lâm, vì họ đã xuyên tạc lời chứng của lịch sử để dẫn dắt những người chỉ muốn nghe điều làm vừa tai và có thói quen học tập hời hợt nghĩ rằng chủ đề “the daily” là không quan trọng, và rằng Miller đã sai về vấn đề này. Công cuộc xét lại đó là một phần của đồng rác mà Miller đã được cho thấy sẽ bị người cầm chổi quét bụi quét sạch, vào thời điểm khi sự bày tỏ quyền năng của Đức Chúa Trời trong Tiếng Kêu Nửa Đêm được lặp lại.

Chúng tôi sẽ tiếp tục xem xét thế hệ thứ hai của Phục Lâm Lao-đi-xê trong bài viết tiếp theo.

"Sứ điệp 'Hãy tiến tới' vẫn cần được lắng nghe và tôn trọng. Những hoàn cảnh biến đổi đang diễn ra trong thế giới chúng ta kêu gọi những nỗ lực có thể đáp ứng các diễn biến đặc thù này. Chúa cần những người sắc bén và sáng suốt về thuộc linh, những người được Đức Thánh Linh tác động, chắc chắn đang nhận lấy ma-na tươi mới từ trời. Trên tâm trí những người như vậy, Lời Đức Chúa Trời chiếu rọi ánh sáng, bày tỏ cho họ hơn bao giờ hết con đường an toàn. Đức Thánh Linh làm việc trên trí và lòng. Đã đến lúc cuộn sách được mở ra cho thế giới, qua các sứ giả của Đức Chúa Trời. Các giảng viên trong các trường của chúng ta không bao giờ nên bị ràng buộc bởi lời dặn rằng họ chỉ được dạy những gì đã được dạy từ trước đến nay. Hãy dẹp bỏ những hạn chế này. Có Đức Chúa Trời ban sứ điệp để dân Ngài rao truyền. Chớ để bất kỳ mục sư nào cảm thấy bị ràng buộc hoặc bị đánh giá theo thước đo của loài người. Tin Lành phải được thực hiện phù hợp với những sứ điệp Đức Chúa Trời sai đến. Điều mà Đức Chúa Trời ban cho các đầy tớ Ngài nói ra hôm nay có lẽ đã không phải là lẽ thật hiện tại cách đây hai mươi năm, nhưng đó là sứ điệp của Đức Chúa Trời cho thì giờ này." Tài liệu 1888, 133.